

Hem>Domstolsförfaranden>Brottmål>Rättsligt samarbete>**Förverkande**

## Förverkande

Förverkande av vinning av brott har länge setts som en av de mest effektiva metoderna för att bekämpa organiserad brottslighet i EU. Denna åtgärd slår mot den viktigaste drivkraften för den organiserade brottsligheten, nämligen strävan efter att på olaglig väg uppnå största möjliga ekonomiska vinning. Med förverkande avses ett slutligt domstolsbeslut som innebär att en berörd person fräntas egendom, utan möjlighet att få tillbaka denna.

### Förverkande på internationell nivå

Det finns flera internationella instrument som syftar till att underlätta förverkande av vinning av brott. Den verkliga milstolpen på området är [1990 års Strasbourgkonvention](#), som har ratificerats av alla 27 medlemsstater i Europeiska unionen. Den syftar till att främja internationellt samarbete i fråga om identifiering, spårande, frysning och förverkande av tillgångar som härrör från brottslig verksamhet. Konventionen har kompletterats och uppdaterats genom den [andra Strasbourgkonventionen](#).

### Förverkande i Europeiska unionen

Europeiska unionen har länge framhållit vikten av förverkande av vinning av brott. Under senare år har flera EU-rättsakter antagits för att skapa en gemensam strategi för förverkande. EU fokuserar nu på att få dessa instrument genomförda på korrekt sätt i medlemsstaterna.

[Rambeslutet om spärrande och förverkande](#) av vinning av brott antogs 2001. Syftet var att fastställa gemensamma miniminormer för vilka brott som skulle kunna leda till förverkande. Huvudregeln är att om brottet bestraffas med frihetsberövande och det högsta straffet överstiger ett år, ska det vara möjligt enligt nationell lagstiftning att besluta om förverkande av vinning som härrör från det brottet. Medlemsstaterna är skyldiga att ha ett system som gör det möjligt att förverka egendom till ett värde motsvarande vinningens. Alla framställningar från andra medlemsstater ska behandlas med samma prioriteringsgrad som den som tillämpas vid inhemska förfaranden.

2005 års [rambeslut om förverkande](#) syftar till att uppnå ytterligare tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förverkande vid brott.

I [rambeslutet om ömsesidigt erkännande av beslut om förverkande](#) anges att de rättsliga myndigheterna i en medlemsstat på sitt territorium ska erkänna och verkställa beslut om förverkande som har utfärdats av behöriga rättsliga myndigheter i en annan medlemsstat. Värdet av den förverkade egendomen ska delas lika mellan den utfärdande och den verkställande staten.

Beslutet om förverkande föregås ofta av frysning (beslag) av egendom. År 2003 antogs [rambeslutet om frysning av egendom eller bevismaterial](#) (se även avsnittet om [frysning av egendom och bevismaterial](#)).

För att göra det praktiska samarbetet mellan de rättsliga myndigheterna effektivt syftar [rådets beslut om kontor för återvinning av tillgångar](#) till att utveckla det informella samarbete som har ägt rum mellan medlemsstaternas kontaktpunkter på området för identifiering, spårning och återvinning av egendom med brottslig anknytning inom ramen för [Carin-nätverket](#). I beslutet åläggs medlemsstaterna att inrätta eller utse "kontor för återvinning av tillgångar", som ska ha till uppgift att underlätta ett effektivt samarbete och informationsutbyte på området för återvinning av tillgångar.

Under 2014 antogs ett [direktiv](#) i syfte att underlätta för EU:s medlemsstater att förverka tillgångar som härrör från allvarlig och organiserad brottslighet.

Direktivet är avsett att förenkla befintliga bestämmelser och täppa till luckor i lagstiftningen som utnyttjas av den organiserade brottsligheten. Det kommer att leda till ökade möjligheter för EU:s medlemsstater att förverka tillgångar som har överförts till tredje man, göra det lättare att förverka tillgångar med brottsligt ursprung också i sådana fall där den misstänkte har flytt samt säkerställa att behöriga myndigheter kan besluta att tillfälligt frysa tillgångar som riskerar att gå förlorade om inga åtgärder vidtas.

Senaste uppdatering: 22/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.